

IC-CKEJKEN AGHMA

(*Hliqa tal-Milied*)

Bhal ma kull hadd jaf, fil-lejl im-qaddes tal-Milied, li fih twieled il-Bambin, qatgħa kbira ta' Angli niżlet mis-sema fl-art, biex tħabbar lil-bnedmin it-Twelid tiegħu. Dawk l-Angli ferhanin baqgħu jittajjru mal-inhawi kollha ta' Betlehem sa kemm fl-aħħar waqfu hdejn il-borġ tal-Eder fejn kienu r-ragħajja jgħassu mal-imriehel tagħhom.

"La tibzghux, ja rghajja," qalil-hom il-kap tal-Angli; "la tibzghux, għax ahna ġejna hdejkom biex nagħtukom bxara tajba. F'nofs il-lejl sewwa, ġewwa Betlehem, il-belt tas-Sultan David, twieled il-Messija, jigi-fieri dak li minn żmien ilu kien im-wieghed minn Alla u mħabbar mill-Profeti. Morru hemm, biex tarawh u tagħtuh qima. Issibuh ġewwa max-tura ta' għar ckejken, fuq it-tiben, imfisqi bil-hrieqi, u msahhan bin-nifs tal-hmar u l-baqra."

U kif l-Anglu t'Alla qallhom hekk, dik il-qatgħa ta' Angli bdiet mill-ġdid tiftah u tħabbat ġwinħajha, u tkanta: "Sebh lill-Alla fil-gholi tas-smewwiet, u Sliema lin-nies ta' rieda tajba!" U kif l-Angli tbiegħdu minn dawk l-inhawi, ir-ragħajja bdew jgħiddu lil xulxin: "Ejjew immorru sa Betlehem, halli naraw dak li ġara!" U telqu; iżda kif kienu sejrin, wiehed minnhom li kien jismu Joël dar lejn shabu u qallhom: "Kemmm tiff-rah Rakêla, l-mara tiegħi, kieku hija wkoll tara b'għajnejha lil Messija! Halluni mmur għaliha, għax ilha hafna titlob u tistenna l-miġja tal-Feddej! Sejjer immur ingibha, għax il-ferh tiegħi ma jkun xejn mingħajr il-ferh tagħha!"

L-imsejkna mara dak il-hin kienet fl-aħjar raqda; u meta rat quddiemha lil żewġha jilheg u jtemtem, għall-ewwel inhasdet u beżgħet, għax hasbet li kien ġralu xi haġa. Imma mbagħad, meta qallha għal fejn qajjimha, hi nfisha qaltu: "Iwa, ejja mmorru halli naraw din it-Tarbija, li kif kitbilna Izajija sejra tkun il-kewkba, ix-xemx, li tagħti d-dawl lil-bnedmin, li s'issa għadhom mixhutin fid-dlamijiet u l-ghama!..... Ejja mmorru!" bdiet tgħajjat ferhana Rakêla.

Dawn kellhom tifel żgħir aghma, jismu Nahûm, u għal dak l-ghajjat ta' ferh ta' ommu, ic-ckejken stenbah, u kif beda jogħrok għajnejh magħluqa, beda jnewwaħ u jgħid: "Jien ukoll irrid niġi magħkom, biex jien ukoll nagħti qima lil din ix-xemx, li tagħti d-dawl lill-ghomja!"

Għal dat-tnewwiħ ta' Nahûm, Joël u Rakêla nhasdu, għax huma kienu jahsbu li Nahûm ma kienx jismagħhom. U issa kif sejrin jagħmlu biex jiehdu magħhom it-tifel ġewwa Betlehem? L-imsejken kien aghma iżraq, u hekk kien sa jkun tfixkil għalihom. Biex tkompli tagħqad, iż-żiffa tal-lejl kienet kiesha, u barra kien dlam çappa li taqtgħu b'sikkina. "Miskin, Nahûm!" qaltu ommu. "Ibqa' rieqed, ruhi, għax il-bard u t-taqtir tax-xita. Ahna mmorru malajr, u malajr nerġgħu niġu."

"Le; marridx norqod. Irrid niġi magħkom!"

"Imma ruhi tas-sew li trid tiġi magħna?" qallu bil-hlewwa mis-sieru.

"Iwa, rrid niġi", wiegħu t-tifel.

“Mela taf x’naghmlu: issa mmorru norqdu l-koll; u għada, k’Alla jrid, mas-sebh, immorru t-tlieta flimkien. Imxi norqdu; u mat-tbexbix inqumu u nitilqu,” qal Joël, fil-waqt li għemeż lil martu biex ifeħemha li kif Nahûm jargá’ jorqod huma t-tnejn jitolqu wehedhom.

Ftit wara t-tifel kien donnu rieqed, u Rakêla resqet fuq ponot subgħajha lejn is-sodda taç-çkejken biex tara jekk kienx ta’ bil-haqq rieqed. Qabditlu kemm-kemm idu li kellu fuq qaddu, imbagħhad hafif-hafif mellislu xagħru sewdieni, u t-tifel ma hass xejn, għax kien ta’ bil-haqq rieqed.

Ir-raġel u l-mara harġu malajr-malajr mid-dar, bexxqu bil-qajl-il-qajl il-bieb u telqu lejn Betlehem. Imma Nahûm wara ftit stenbah, u meta ra li fid-dar ma kien hemm hadd hliefu, mill-ewwel intebah li ommu u missieru kienu qarrqu bih u hallewh waħdu. X’ghamel Nahûm? Qam mis-sodda, libes mill-aħjar li sata’, u jzomm dejjem mal-hajt, niżel fil-bitha. F’din il-bitha Nahûm kellu haruf ġwejjed. Tgħidx kemm kien ihobbu lil dan il-haruf, għax miegħu kien joqgħod jilgħab, tista’ tgħid in-nhar kollu.

Il-haruf kif lemaħ quddiemu lil Nahûm, beda jaqbez bil-ferh u jbêqi. “Iskot”! qallu minn taht leħnu t-tifel. “La tbêqix, biex hadd ma jisma’. Nehtiegëk dal-lejl, għax hadd ma jista’ jaqdini hliefek. Jehtieg li twassalni sal-għar ta’ Betlehem. Hemmhëkk hemm xemx li tagħti d-dawl lill-għomja... irrid immur hdejn dik ix-xemx biex jiena wkoll

inkun nista’ nara, imma ma nafx minn fejn ngħaddi. Int tafha t-triq għax mort kemm il-darba. Isa, ejja wassalni.”

Il-haruf f’daqqa waħda siket u beda jilgħaq id Nahûm, bħalli kieku ried jgħidlu: “Nisma minnek, ja sidi, ejja mmorru.” U harġu. Il-haruf jimxi quddiem, u Nahûm warajh, iżomm ma’ denbu. U għal kemm fid-dlam, u għaddew minn ġewwa widjien u tajn u ġebel, hadd minnhom ma żelaq jew tgerbëb. U baqgħu mexjin sa ma waslu sal-għar.

L-ewwel ma dahal kien il-haruf u warajh dahal Nahûm: Ir-ragħajja kif rawhom bdew jgħidu lil xulxin: “Dan m’hux il-haruf ta’ Joël? U dak it-tifel m’hux ibnu? Kif ġew hawn dal-hin?” Joël u Rakêla, li kienu f’rokna tal-Għar, fetthu u wesgħu għajnejhom tgħidx kemm, u f’qalbhom bdew jgħidu: “Qegħdin noholmu, jew qegħdin naraw sewwa? Dawn m’humiex il-haruf u t-tifel tagħna?”

Iżda l-haruf u t-tifel baqgħu resqin lejn il-maxtura. U Ġesù kif lemaħ hom hares lejhom u b’idu çkejnkna beda jmellsilhom fuq rashom u jziegħel bihom. U haġa tal-għaġeb! Kif il-Bambin niżżel idu fuq wiçë it-tfajjel, u mess kemm-kemm għajnejh il-magħluqa daww il-għajnejh infetħu, hađu d-dawl u Nahûm beda jara. U kif kien jixtieq, ra huwa wkoll lix-xemx li giet bil-għan fid-dinja biex tagħti d-dawl lil min kien fid-dlam u fil-għama.

Dun ANTON TABONE.

QWIEL TAL-PALESTINA

Ix-xemx xarqat, u n-nâs xarfat. “Meta titla’ x-xemx, in-nies johorġu”.
Qawl çar minnu n-nifsu u ma fihx xi tffisser. Meta jisbah, kull hadd johroġ għal xogħlu, jagħmel xi haġa.